

Attesten i enhver Henseende bliver saa oplysende som muligt.

Langt større Vanskeligheder frembyder den anden af de nævnte Omstændigheder, at saa Mange af dem, der søge Forsikring, ikke ville være istand til med fuld Paaalidelighed at give Oplysningerne paa den Maade, som Anstalten maa forlange. Thi Anstalten vil ikke kunne paatage sig at forsikre dem, om hvis Levefsandshulighed der kun have usfuldstændige Oplysninger, i det Mindste ikke under samme Billaar, som dem, for hvis Vedkommende fuldstændige Oplysninger ere tilstede. Der opstaaer da det Spørgsmaal, om den ikke kunde paatage sig at forsikre Sidstnævnte under modificerede Billaar. Det er bekendt, at adskillige fremmede Selskaber forsikre mindre gode Liv mod forhøiede Præmier. Dette er et meget farligt Foretagende, som kun ved ganske særegne Foranstaltninger kan lykkes, og hvorved Gjetteværk i langt høiere Grad maa have Indflydelse end man kan tilstede ved en Anstalt, som den her paatænkte; Opgaven synes derfor ogsaa mere og mere at gaae over til enkelte Selskaber, der specielt beskæftige sig med den. Under de her givne Forhold vilde det under ingen Omstændighed være tilstedeligt at forsikre nogen Person, der led af en Sygdom eller Svaghed, hvorved hans Liv kunde ventes at ville blive affortet. Men, som ovenfor bemærket, Lægeundersøgelsen har en dobbelt Opgave, den skal ikke alene vise, om Vedkommende for Dieblittet er fri for enhver Sygdom af nævnte Beskaffenhed, den skal ogsaa oplyse, om han er fri for særegne Anlæg til en saadan Sygdom, og det er navnlig med Hensyn til sidstnævnte Opgave, at de Oplysninger kræves, som det er saa vanskeligt for Mange at skaffe tilstede med fornøden Sikkerhed. Under hvilke Billaar det kan lade sig gjøre at tegne Forsikringer, hvorved der sees bort fra denne Deel af Undersøgelsen, derom have der ingen paalidelige Meddelelser i Litteraturen; men det er under Livsforfikkingsanstaltens hidtilværende Virksomhed ofte handet, at Forsikring er attraaet af Personer, som vel ikke led af nogen bestemt Sygdom eller Svaghed, der kunde antages at ville forforte deres Liv, men ikke kunde siges frie for ethvert An-

læg til en saadan Sygdom, f. Ex. Personer, der for lang Tid siden have haft et Anfald af Sindssygdom, Personer, i hvis Familie der har været Brystsyge, men som selv ikke have haft Spor deraf o. s. v. Saadanne Personer har Anstalten hidtil ikke troet at burde negte Forsikring; men den har sikket sig ved at forlange Forsikringen betalt enten ved et Indskud engang for alle eller ved Præmier i en begrændset kort Aarrække. Denne Forholdsregel har deels paa Grund af dens Indflydelse paa Størrelsen af de tegnede Forsikringer, deels paa Grund af den Forskjel, som er tilstede imellem den ved Anstalten til Grund lagte Dødelighedstabel og den erfarede Dødelighed, haft en tilfredsstillende Virkning. Men den vil, naar den erfarede Dødelighed bliver lagt til Grund for Anstaltens Tarifer, faae mindre Betydning, og det vil derfor være rettest fremtidig at erstatte den ved at bemyndige Anstalten til, i saadanne Tilfælde at beregne sig et Tillæg til den sædvanlige Tarifpriis, afsaaset efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder.

Ved private Livsforfikkingsanstalter, navnlig de mindre, er det ikke ualmindeligt, at Præmien indkræves hos Deeltagerne, hvorved disse sikkes mod at glemme Forsaldsdagen. Denne Foranstaltning vil meget godt kunne indføres ved den nye Livsforfikkingsanstalt, navnlig saaledes, at man paa de Steder, hvor der bœe mange Deeltagere, lader Præmien opkræve ved Bud, og paa andre Steder gennem Postforsbud. Men da uden Tvivl et ikke ringe Antal Deeltagere hellere selv vilde besørge Indbetalingerne end lade Anstalten opkræve dem paa deres Bekostning, og det næppe vil findes rigtigt at lade disse betale for dem, der ønske at kræves for Betalingen, synes det rettest at overlade denne Sags Ordning til frivillig Overenskomst mellem Anstaltens Bestyrelse og de Deeltagere, som maatte ønske, at deres Præmier afkræves dem til Forsaldsdagene.

Hvad Bestyrelsen angaaer, da staaer Livsforfikkingsanstalten paa saa mangfoldige Maader i Berøring med Publicum og har i det Hele saa meget tilfælles med Institutioner af en væsentlig mercantil Character, at man ikke kan misfjende Vigtigheden af, at dens